

אֲרֵי צֶחַ פָּנָיו וְיִקְרָב אֶת־בְּמוֹעֶת שְׂדֵה מִכְכֶּלֶת
אֲשֶׁר קִנְיָ אֲמִרָהּ אֶת הַשְּׂדֵה לְאַחֲזֶקֶת
מֵאֵת עַפְרֹן הַחֹתֵן עַל פְּנֵי מִמְדָּא וְלִשְׁכַּת יוֹסֵף
מִצִּיּוֹנָה הִיא וְיֵאחָז וְכָל הָעָלִים אֵתוֹ לִקְבֹּר
אֶת אָבִי אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֶת אָבִי וְיִרְאֵה אֶת־יְיָ
וְיֹסֶף מִיָּמָת אֲבִיהֶם וְיֵאמְרוּ לוֹ יִשְׁמַעְנֵי יוֹסֵף
וְהִשָּׁב יוֹשִׁיב לֵעַן אֶת כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר גְּמַלְתָּ
אֵתוֹ וְיִצְוֶה אֵל יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִי עֲזֵה לִפְנֵי
מוֹתוֹ לֵאמֹר כִּדְהֵאֲלֹרְוֹ לְיוֹסֵף אֵלֶּיךָ שְׂאֵנָה
פֶּשַׁע אַחֵד וְחָטִאתָם כִּי רָעָה גְּמַלְתָּ וְעַתָּה שֵׁא
נָא לִפְשָׁע עֲבָדֵי אֱלֹהֵי אָבִי וְיִבְכּוּ יוֹסֵף
בְּרִבְרֵם אֵלָיו וְיִלְלֻךְ גַּם אַחֲרָיו וְיִפְלֹג לִפְנֵי וְיִי
וְיֵאמְרוּ הֵנָּה לֵךְ לְעֹבְדִים וְיֵאמְרוּ אֱלֹהִים יוֹסֵף
אֵל הַיָּד אֲבִי הַתְּהִי אֱלֹהִים אֲנִי וְאַתָּם חַעֲב
חֲשִׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חֲשַׁבָה לִטְבָּה לְמִשְׁ
עֲשֵׂה כִּי־סֶם הָיָה לְהַחֲיָת עֲבָדָיו וְעַתָּה אֵל תִּירָא
אֲנִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם וְיֵאֵת טַפְסִם וְיִנְחֶם אֶתְכֶם
וְיִדְבֹּר עַל לֶפֶס וְיִשְׁכַּח יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הִיא וְכִתֹּב
אֲבִי וְיֵחִי וְיֹסֵף מֵאֵה וְעֵשֶׂה שְׁנַיִם וְיִרְאֵה יוֹסֵף
לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מִכְיָה בֶן מִנְשֵׁה
וְלֹדוֹ עַל בְּרִי יוֹסֵף וְיֵאמְרוּ יוֹסֵף אֵל אַחֲרָיו
אָנֹכִי מֵת וְאַל־לִי פֶקֶד יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהַעֲלֶה־
אֶתְכֶם מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב וְיִשְׁכַּע יוֹסֵף
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהֵי

על אפי מבראן ונתן יוסף למעור
הוא ואחיו וכל הסלוקי עמיה
למקבר ית אביהו בחד קברות
אברהם ויחזו אחיו וסת אר
מית אביהון ואמר דלמא יסר
למא רבנן יוסת ואחבא יתב
למא ית כל פשיטא די גמילא
יתיה ופלקו דלית יוסת למימר
אכונן קדם מותיה למימר דקין
ממירון ליוסת כלשטן שפוק פקן
לחובי אחד לחטא וחזא י
בשבת גמילך גמילך שפוק פקן
לחובי עברו אלהא דאכונן ובכא
יוסת במל ונתקן עמיה וואלך
אח אחויה ונעור קדמיה ואמר
הא אנטא לך לעבדן ואמר
לקון יוסת לא תדחלון אר
דחלא דיהאבא ואנטן חסונתון
על פישא מן קדם איהא שבת
לשבת גדיל למעבר מומא
הדן לקנימא עם סגנו וכל
לא תדחלון אנטא אנטן יתב
דית שפוק ונתן יתהון גמיל
בטחמין על דקון ויתב יוסת
במערים הוא נבית אברה ונחא
יוסת מאה ועשר שני וחא
יוסת לתבלין בן גמילא אר
בעמיר בן גמילא אחי יוסת
ורבן יוסת ואמר יוסת אחויה
אנטא מית אר מחד דכר
תבון ויסת תבון מן ארעא
היא לארעא די קנים לאברה
ליצחק ויקרן ואומי יוסת
בן ישראל למימר מלך
דכר דית תבון ותסרון יתבלי

[illegible]

הפסל שפירת כושפיהו הפנים יושב
עקב הוא הדבש את עשיתם כחשונד
הפנים להנים אשר השמש עקב צן ופדון
סם על אלון פני תל תעלה: להפסלה
הפסל האיתם קבורה שהבית שהיה
את עקב הכותל הם עומם מים ויוני
טיבתם מים יש דמיה עשה
התקיימות כן וזו וכן העלה עלית אל
בדאבד: הדואה אתה את הפנים: אל
סדג: שהו הולך על פסלת חורג
בעד ועני: בפסלת: בנותה סדג
מזה: פסלתה וסדג: פשוילתה מזה
את ישו מזה: פסלת האידה פסלתה
הנה יום מזה העלה מים קדים ביום
ויוני: את חים בזה קדים עזה: וכן